

Ügyiratszám: MN/8817-21/2011.
Ügyintéző: **személyes adat**
Tárgy: hivatalból indított eljárás
megszüntetése

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsának

1270/2013. (VII.24.) számú

VÉGZÉSE

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **Médiatanács**) a dr. Balsai Szabolcs ügyvéd (1126 Budapest, Beethoven u. 2/b.) által képviselt **Echo Hungária TV Zrt.** (Echo TV, 1145 Budapest, Törökőr u. 78.; a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) Echo TV csatornája által 2010. január 4-én 21 óra 30 perctől sugárzott „*Világ-panoráma*” című műsorszámmal kapcsolatban - a gyűlöletkeltés tilalmára vonatkozó törvényi rendelkezés vélelmezett megsértése tárgyában - hivatalból indított megismételt eljárását

megszünteti.

E végzés ellen fellebbezésnek nincs helye. A végzés felülvizsgálata a végzés közlésétől számított 15 napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz címzett, a Médiatanácsához három példányban benyújtott kérelemben kezdeményezhető. A bíróság a végzést nemperes eljárásban 30 napon belül vizsgálja felül.

I n d o k o l á s

Az Országos Rádió és Televízió Testület (a továbbiakban: **ORTT**), mint Médiatanács jogelődje 633/2010. (IV.7.) számú határozatában megállapította, hogy a Médiaszolgáltató az Echo TV csatornán 2010. január 4-én 21 óra 30 perctől sugárzott „*Világ-panoráma*” című műsorszámmal megsértette a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: **Rttv.**) 3. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezést. A törvénysértés miatt az ORTT az Rttv. 112. § (1) bekezdés c) pontja alapján 120 percre felfüggesztette a Médiaszolgáltató műsorszolgáltatási jogosultságának gyakorlását.

A Fővárosi Törvényszék 16.K.32.030/2010/10. számú ítéletében az ORTT 633/2010. (IV.7.) számú határozatát hatályon kívül helyezte, és a Hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében – többek között – megállapította, hogy a Hatóság a tényállást ugyan kellő mértékben feltárta, azonban határozatában a feltárt tényeket meghaladó értékítéletet is rögzített a műsorszámban ténylegesen elhangzottakon túl.

A jogkövetkezmény meghatározásánál figyelembe vett, korábbi határozatok kapcsán pedig megállapította, hogy a döntésben figyelembe vett négy határozatból csak két határozat jogszerűsége állt fenn a bírósági eljárás alatt, a 1010/2009. (V.20.) számú határozat esetében pedig jogerős bírósági döntés még nem született.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az eljárásban a Hatóságnak a tényállást pontosan, a vizsgált műsorszám tényszerű közlésének megfelelően kell rögzíteni, és a fennálló tények alapján kell a jogkövetkezményt megállapítani.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Kf.649.883/2013/5. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítéletében – többek között – rögzítette, hogy álláspontja szerint helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a Hatóság olyan értékítéletet fogalmazott meg a műsorszámokban elhangzottakkal összefüggésben, amely saját értelmezésének eredménye, nem pedig a műsorban szereplő kijelentések minősítése volt az Rttv. 3. § (2) bekezdése szempontjából. Az elsőfokú bíróság ezért helyesen döntött a határozat hatályon kívül helyezéséről, és az új eljárásra kötelezésről, helyesen hivatkozott arra is, hogy a Hatóságnak az új eljárásban a tényállást a műsorszámokban tényszerűen elhangzottaknak megfelelően kell rögzíteni, mellőzni kell a határozatból azokat az elemeket, amelyek a tények átértékeléséből származnak, a hatósági elemzés szűrőjén keresztül minősítik az elhangzottakat.

A másodfokú bíróság ítéletében rögzítette azt is, hogy a Hatóságnak az új eljárásban tételesen ismertetnie kell a jegyzet azon mondatait, amelyek megvalósítják az Rttv. 3. § (2) bekezdésének megsértését, ha azonban úgy ítéli meg, hogy a jegyzet egy-egy kijelentése önmagában nem, de annak egésze, felépítése, hangvétele valósítja meg az Rttv. alapelvi sérelmét, erre is módja van, ez esetben ezt kell levezetni.

A jogkövetkezmény kapcsán pedig előadta, hogy a határozatban figyelembe vett négy jogsértés közül a másodfokú bíróság határozata meghozatalakor már egy sem maradt fenn, ezért a Médiatanácsnak az új eljárása során figyelemmel kell lennie erre a körülményre is a jogkövetkezmény alkalmazásánál. A bíróság kifejtette továbbá, hogy a Hatóságnak az új eljárása során tekintettel kell lennie arra is, hogy az Rttv. a közlemény közzétételére vonatkozó szabályt nem tartalmaz.

A Médiatanács a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) 182. § c) pontja szerinti hatáskörében, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: **Ket.**) 29. § (1) bekezdésében foglaltak alapján hivatalból 2013. június 19-én megismételt hatósági eljárást indított - az Rttv. 3. § (2) bekezdésében foglalt, a gyűlöletkeltés tilalmára vonatkozó törvényi rendelkezés vélelmezett megsértése tárgyában - a Médiaszolgáltatóval szemben, mely tényről a Ket. 29. § (3) bekezdés a) pontja alapján a 1046/2013. (VI.19.) számú, MN/8817-17/2011. ügyiratszámú végzésében értesítette a Médiaszolgáltatót, valamint a Ket. 51. § (1) bekezdése értelmében felhívta a figyelmét arra, hogy az eljárás során nyilatkozattételi és iratbetekintési jog illeti meg.

Az eljárás során a Médiatanács az eljárási szabályok tekintetében az Mttv. rendelkezéseit, míg a jogsértéssel kapcsolatos anyagi jogi szabályok tekintetében az elkövetéskor hatályos Rttv. szabályait alkalmazta az Mttv. 216. § (1) és (3) bekezdései alapján.

A Médiaszolgáltató a tértivevény tanúsága szerint 2013. június 25-én vette át a hatósági eljárás megindításáról értesítő végzést, és 2013. június 27-én érkezett beadványában - jogi képviselője útján - élt nyilatkozattételi jogával.

A Médiaszolgáltató előadta, hogy álláspontja szerint az eljárás tárgyává tett kijelentések jogszabályi tilalomba nem ütköznek. Szaniszló Ferenc szerkesztő jegyzetében az EU és a NATO tevékenységét bírálta, valamint kritikát fogalmazott meg Szerbia, Ukrajna, Szlovákia és Izrael politikájáról. Mindez azonban álláspontja szerint jogsértés megállapítására nem ad alapot.

Előadta, hogy az Alaptörvény alapvető jogként rendeli védeni a szólás- és véleménynyilvánítás szabadságához fűződő jogot. Kétségtelen tény, hogy az eljárás tárgyát képező jegyzet esetenként szarkasztikus, karakterisztikus véleménynyilvánítást tartalmaz, de a szerkesztői jegyzet műfajának határaiba mindez „belefér”.

A Médiaszolgáltató rögzítette továbbá, hogy töretlen a bírói gyakorlat abban a vonatkozásban, hogy a kedvezőtlen véleménynyilvánítás önmagában nem alapoz meg jogsértést, abban az esetben sem, ha felfokozott érzelmeket tükröz. A közéleti vitában ugyanis számolni kell azzal, hogy az adott ország, szervezet, vagy politikusok tevékenységét a sajtó negatív módon értékeli, vele, vagy velük szemben elmarasztaló véleményt, kritikát fogalmaz meg. Utalt továbbá arra is,

hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak értékrendjére tekintet nélkül védi. A kifejtettek tekintettel az eljárás megszüntetését kérte.

A Médiatanács a rendelkezésre álló adatok alapján az alábbi tényállást tárta fel, és azt az alábbiak szerint értékelte.

Az Echo Televízió 2010. január 4-én 21 óra 30 perces kezdettel sugárzott „Világ-panoráma” című műsorszámát több mint 22 percre nyúló szerkesztői jegyzet volt, amelyet időnként képi illusztrációk, illetve zenei betétek „színesítettek”. A program a magyarság politikai helyzetével és jövőjével foglalkozott. A jegyzet szerzője és előadója - Szaniszló Ferenc - a monológja során több ízben olyan kijelentéseket tett a hazánkkal szomszédos országokkal kapcsolatban, így Ukrajnával, Romániával, Szerbiával és Szlovákiával összefüggésben, továbbá Izraellel szemben, amelyek vonatkozásában felmerült az, hogy az elhangzottak alkalmasak lehetnek a nemzetekkel szembeni gyűlölet keltésére. A problematikus mondatok a műsorszám alábbi, szó szerinti átiratában vastaggal kerültek jelölésre.

„Köszöntöm a kedves nézőket Csíkszeredától Ragyolcig, Törökbálinttól Nyírvasváriig. Ez itt az Echo, a nemzet televíziója, a magyarság visszhangja, és benne a Világ-panoráma. Milyen újesztendő köszöntött ránk, utoljára ennyire lenyomoritott, lezüllesztett állapotban, kifosztottan, tönkretéve, erkölcsileg sárba tiporva két évtizede tobzódott hazánk, az MSZMP-MSZP-MDF-SZDSZ-metamorfózis, pontosabban metaamorfózis idején. Gyógyítható ragály, tekintsük úgy az elmúlt 20 évet, hogy tettünk egy kitérőt, pontosabban görögtünk lefelé egy leejtős zsákutcában. Könnyű ezt mondani, de hát egy nemzet kidobott két évtizedet a semmire. Pontosabban saját maga vesztére, de nincs mit helyre ne hozhatnók, az én szülőföldemen, Szatmárcsekén írta Kölcsey Ferenc a reformkorban: „Megbűnhődte már e nép a múltat és a jövőt”, igen, mi magyarok megbűnhődtük, de hazai és külső ellenségeink még bűnhődésre várnak, büntetésre, ami nem marad el. Senki sem merészelheti büntetlenül bántani a magyart.

Kezdjük a legkényelmetlenebbel, a magyarság ismét rossz oldalra sodródott, a láncáról leszakított kompnak is nagyobb cselekvési szabadsága van, mint egy rossz végvonagló világrend által taszigált nemzetnek. Mentségünkre szóljon, nem szabad akaratunkból kerültünk megint, mint annyiszor sok évszázada, rossz oldalra. 1989-90-ben annyi történt csupán, hogy gazdát cserélt az ország, az egyik kivonult, a másik bevonult. Az ideiglenesen itt állomásozó, de öröklakásokat építő szovjet déli hadseregcsoportot örök lakóparkot építő liberális és demokrata déli hadseregcsoport váltotta fel. 1956 vértanúinak célját, a függetlenséget, a semlegességet végül is formálisan a magyarországi lakosság viszonylagos többsége, de valóságos törpe kisebbsége szavazta le, beléptetve Magyarországot a NATO-ba és az Európai Unióba. A NATO-val bombázhattuk Jugoszláviát, végül is ezért kellettünk, kifutópályának, mert a Kárpát-medence síkjáról közel a Balkán. Aztán mehettünk saját költségen bár, de önként és dalolva frontot kiegyenesíteni az Eufrátesz-kanyarba, Irakba, meg rugalmasan elszakadni az afgán halálkanyarokba. Pedig az EU és a NATO valójában a száz évvel ezelőtti antant, euroatlanti, euroatlanti reinkarnációja, vagyis ellenségeinkké, akik szétszabdalták a magyarságot Trlantonban. Az euroatlant pedig pánszláv és románpartli magyarellenes szövetség, amelynek időközben mi is tagjává esedeztünk. Sokat nyertünk vele, életünk rosszabbodott, szövetségeseink magyarellenessége hatványozódott, még a nyomorult Ukrajna is magyarellenes nyelvtörvényre vetemedett. Csak az ukrainak oroszok fellépésének köszönhető, hogy a magyar és orosz ellenes nyelvtörvényre odafigyelt a világ. A „magyarüldözés”, a „magyarverés” sporttá vált az Európai Unióban. Amint a magyar védekezni próbál, rögtön antiszemétnek, bocsánat, antiszemitanak, fasisztának, nácinak, rasszistának bélyegzik a magyarságot liberálisok Svédországtól Belgiumig. Vagy levelet írnak, mint a budapesti euroatlanti nagykövetek a meleg napjára, meg a beruházásaik védelmére, meg a bulvár védelmére. A magyarellenes levélírók egyébiránt a szövetségeseink: az USA, Belgium, Franciaország, Hollandia, Japán, Nagy-Britannia, Németország, Norvégia, Svájc, illetve meleg ügyekben a Benes-dekrétum párti Csehország és a szintén pánszláv Szlovénia.

Megjegyzem, az oroszok, második legnagyobb kereskedelmi partnereink, nem csatlakoztak az újabb imperialista diktátumhoz. Ugye, az euroatlanti nagykövetek beruházásaikat féltik joggal, mert az Unióban Magyarország támogatja legtöbb pénzzel adófizetői és lakossága rovására a

multikat, akik hálásan kiviszik a pénzt az országból, vagy felveszik munkahelyteremtésre, aztán munkahelyet teremtenek Kínában a magyar adófizetők és a lakosság rovására. És ha elégedetlenkedünk, fúúú ezek az antiszemét, bocsánat, antiszemita, miért a szemét is jut mindig az eszembe, nem is értem. Szóval gájdolom a kötelező napi hadarnivalókat. Antiszemita, fasiszta, náci, rasszista, fundamentalista, khomeinista magyarok. Üldözik a zsidókat, üldözik a cigányokat, üldözik a ... kít is? Mindegy, üldözik, bántják. Anti is szemita, Náci bácsi is náci, a forgalmista meg forgalmista, a masiniszta a masiniszta, felháborító. Fő, hogy a budapesti szövetséges nagykövetségek kiállnak a melegek, a multik és a bulvár jogai mellett. Bezzeg, amikor a pesti utcán a hazugság miatt tüntettek az emberek, az időközben saját baloldali pártja által elkergetett miniszterelnök ellen, a külföldi nagykövetségek nem álltak ki a megvert, kilőtt szemű fiatalok mellett. Semmilyen tiltakozó nyilatkozatot nem tettek. Sem amikor a szlovákok és az ukránok magyar nyelvet büntető törvényt hoztak. Nem.

A nagykövet uraknak és hölgyeknek biztosan nem volt rá idejük, fiúkkal vagy lányokkal voltak elfoglalva meleg helyzetekben. Őket a magyarság nyomora, uniós statisztikával bizonyított tönkretétele nem érdekli, sem az utcán megverték, majd elítéltek sorsa, sem a magyarüldözések Szlovákiában, csak a melegek, a multik és a bulvár. A mi sorsunk, a többség sorsa iránt közömbösek. Csodálkozunk, hiszen euroantant ez a javából magyarelles szövetség, amelynek sajnos mi is a részeseivé tántorogtunk. A változások szele, amely 20 éve megérintett bennünket, pontosabban a változások szellentése.

Ugyan mi a NATO tagjaként kibombáztuk a függetlenséget a szerbiai albánoknak, de a NATO és az EU cserébe még arról sem akar hallani, hogy szerbiai magyarok - nem hogy függetlenséget, de legalább - formális autonómiát kapjanak. Antant módra tehát nem velünk, a szövetségesekkel szolidárisak, hanem az elvben ellenséges, megbombázott, de egykor kisantant Szerbiával, mint Szlovákia és Románia esetében. Kinek assisztálunk mi Afganisztánban, Irakban és maholnap Iránban, mert ugyebár a budapesti tüntetések idején megvert és elfogott emberek szenvedése miatt Washington és Brüsszel nem követelte a tüntetők szabadon bocsátását? Irán az más, ott gáz van, mert gáz van, és mert atomfegyvere lesz, mint Izraelnek. Na de, hogy veszi az ki magát, ha mindenkinek mindenre van joga. Miféle liberalizmus ez, ha mindent szabad, miféle demokrácia. Nosza, küldjünk még magyar katonákat Iránba is, ne Dunaszerdahelyre, ne Komáromba, Teheránba és Kabulba. A fő, hogy minél messzebb, mert itthon a baj, a Kárpát-medencében.

És akkor nézzük, hogy miféle Európa ez! Lássuk szomszédjainkat, akik hazánk területén élnek antant segédlettel! **Szlovákia, még a cseheknek sem kellett, noha Trianonban a magyar felföldet, Felvidéket a csehek kapták, de hát a csehek is szégyellik a szlovák rokonságot.** Szlovákia legfőbb baja, hogy a folyók a Kárpátokból délre az Alföldre folynak, így Pozsonyból Kassára Budapesten át visz az egyenes út. Magyar városból magyar városra át magyar városba. **A másik baja a bratislavai öntudatnak, hogy - Ön sem tudja Kedves Néző, de Ők sem - mi az, hogy szlovák történelem. Frappáns SMS-üzenetben bőven elfér. Mert az az egy évezred magyar volt, és ki lehet sajátítani sok mindent, de mi magyarok maradtunk, ők meg szlovákok, vagy szlovének, vagy szlavónok, vagy pánszlávok, akiket velünk magyarokkal ellentétben Mozart, Berlioz, Brahms és Liszt már sosem méltat egy violinkulcsra sem. Szóval, ahogy a folyók Délre folynak, a szlovákok is visszatérnek. Maguktól tékozló tót atyafiakként a jó palócokhoz.**

Románia régi mánia, sohasem leszünk barátok, vágjunk jópofát ahhoz, hogy a románok eloroztak tőlünk többet, mint amennyi mai országunk. Vágjunk jópofát ahhoz, hogy a románok, a csehek elvették bányáinkat, vasútjainkat, erdőinket, hegyeinket, életterünket. Aki meglopja szomszédját, az ne tartson igényt a kifosztott áldozat barátságára. Ezt még a legmesszibb móc pásztornak sem kell magyarítani a renegát Regátban. Erdély túl nagy falat volt a pulizskához szűkült regáti toroknak. Most, amikor megnyílik Nyugat-Európa, kiderül, hogy vajon a balkáni valah, oláh pásztortér győz-e a magyar maradandóság fölött. **Ma már az olasz külvárosokban mind több az őslakos olasz-román-oláh. Románia, ahogy Szerbia északabbra, nyugatabbra vonul, jó balkáni pásztortér módjára, ahol kövérebbek a legelők. Kolompaszóra, ha egy helyütt lelegették mindent, jöhet a következő őshaza.**

Szerbia sorstársunk azzal a különbséggel, hogy őket a NATO megbombázta, minket meg nem, ők a bombázások és a háborúk nyomán váltak szegénné, mi a bombázók kifutópályáiként és békében. Ők elvesztették Koszovót, mi elveszthetjük Magyarországot.

Horvátország szintén sorstársunk, de a horvátok sajnos csak akkor szeretnek minket, ha bajban vannak, mint 1991-ben, egyébként ők is hol a szerbeknél keresnek vigaszt, és persze olasz-osztrák-magyar Adria-partot, mint 1918-ban és 1945-ben, hol a Nyugat felé kacsingatnak, mint a legutóbbi háborújuk után. De még mindig a horvátok legfőbb szövetségeseink a Kárpát-medencében, mert egyazon hazában élünk, egyazon kultúrkörben. És mert számkivetettek a horvátok is, csak akkor lesznek az Unió tagjai, ha a szlovéneknek területi engedményeket tesznek. Bezzeg mi magyarok, amikor Románia csatlakozásáról volt szó, még az erdélyi autonómiát sem szabtuk feltételül Bukarestnek. De mi nem vagyunk nyakas balkáni nép, mindenkinek mindenben engedünk. A szlovén nem enged a horvátnak, bár testvérnepek, szlávok. Amikor mi beengedtük a multikat, a szlovének hazai tulajdonban merészelték hagyni vállalataikat. Nekik is ugrott az Unió: Hogy merészellik? Merészelték, és ma Szlovénia osztrák színvonalon él.

Ausztria már visszasírja a vasfüggönyt, amely feltartóztatta a barbár keleti hordákat, igaz, barbár keleti hordák nélkül nem találnók barbár keleti hordárokat a bécsi Keleti pályaudvaron, mert ugye jönnek a vandálok, és képesek olyan munkára is, ami osztráknak derogál, és a sors forgandóságából osztráknak, németnek egyre több munka derogál egyre több pénzért. És tódul a Kelet Nyugatra, a szerb jövőt remél, a török mézet, a magyar gyógyítja, ha meg nem vágja a román gyerek egy 100 euróra. Bolgár és lengyel szövönő vaskos euró kötegekről álmodik, és nem tud kartellekről.

Majd kifelejtettem, Ukrajna, ebből még baj lesz, krimi, a krími orosz flottabázison, meg a Hruscsov által kegyesen odavágott orosz területekből, meg abból a csekélységből, hogy az orosz állam Kijevben született, meg abból a másik csekélységből, hogy a fél Ukrajna leválna. Ukrajna Európa egyik gazdasági romhalmaza, nem véletlen, hogy a nekibátorodott Kijev, jövődő szövetségeseünk, vagyis ellenségünk, pontosabban barátunk, helyesebben rosszakarónk. Nos, Ukrajna narancsos forradalmárai belénk rúgták az egyik utolsót a magyarelles nyelv törvényükkel, amely az Ukrajnában élő magyarországi oroszra is vonatkozott. Mi lapítottunk, sőt egy magyar állampolgárságú liberális képviselő az ukrán nacionalisták mellett tört lándzsát, vagyis fogpiszkálót. Érthető okokból, hiszen az ukrán nacionalisták oroszellenesek, márpedig Oroszország az egyetlen nagyhatalom, amely fenéken billentette a liberálisokat, az idegenszívűeket, és Kínával együtt elindult egy olyan úton, amelynek vége az új világrend. Ez az új világrend pedig olyan messze van Washingtontól, mint Makótól Jeruzsálem és New Yorktól Tel-Aviv, vagyis közelebb mint gondolnók.

Egykori szövetségeseink, idén lesz hét évtizede a második bécsi döntésnek, amidőn Adolf Hitler német kancellár és Benito Mussolini kormányfő támogatásával visszakaptuk Észak-Erdélyt. Németország ma már amerikanizált, irántunk közömbös, amióta a Balaton nem kelet- és nyugatnémet találkahely az aknazár és a berlini fal mögött, nem számítunk. És maradjunk annyiban, hogy a német kereszténydemokraták demokraták, talán. A német hadsereg ugyan még nem nevezheti vezérkari főnökének a vezérkari főnököt, mert Hitler is vezérkari főnöknek nevezte a vezérkari főnököt, sőt Vilmos császár Hindenburg és Bismarck vaskancellár is. Nem, Hitler mindent elrontott, csoda, ha a németeknek még engedik, a nem tudni miért és ki ellen ott állomásozó, hacsak nem a németek ellen ott állomásozó amerikai szövetségeseik, hogy tejet igyanak. Mert ugyebár Hitler is szerette a tejet. Na szóval, a németek vezérkari főnök nélkül ugyan, de Wermacht módra, dicsőségesen háborúznak Afganisztánban. Hitler nem is álmodhatott ilyen távoli frontokról, és kitűnően gyilkolja a polgári lakosságot Wermacht módra, mint tették szeptemberben, igaz, beugratva az amerikaiakat, mert azokkal bombáztattak le egy csomó szerencsétlen afgán civilt – még Hitler is nagyot nevetett volna ezen.

Olaszok, a Brenner, pontosabban rendőrnő hágó Berlusconi mind terebélyesebb magaslatokra hág, egykor Hitler, ha már a tejről volt szó, hízelkedve, így üdvözlé latinosan Mussolinit: Ave Imperator. Mussolini válasza állítólag az volt, hogy Ave Imitator. Hát Ave Imitator. Szóval az olaszok sem velünk vannak elfoglalva. Érdeklí őket pl. a szlovák gáztörvény, a németeket sem, a briteket sem, a franciákat sem, a lengyeleket sem. Pedig lengyel magyar két jó madár, helyesbíték, két jó barát, kivéve, amikor nem, amikor határosak vagyunk, mert akkor rendszerint hadakozunk egymás ellen. A lengyeleket már nem érdekeliük, ők Ukrajna felé kacsingatnak, megint saját nyakukba hozván az orosz, mint évszázadok óta mindig. Jaltában német területek rovására Nyugatra tolt a lengyeleket Amerika, Anglia és Oroszország. Most

meg az első kettő Keletre tolja orosz területek rovására. **Mi a lengyelekkel annyira összenőttünk, hogy Simon Perez Izrael elnök együtt emlegetett minket, mint két olyan országot, amelyet Izrael felvásárolhatna, nana. Ez már gáz, nem Zyklon-B, csak szlovák földgáz.** A szlovák gáztörvény alapján bizonyos tengerszint alatt élőknek nem jár gáztámogatás. És mivel a magyarság a magyar síkon él leginkább, a szlovák meg a hegyekben, hát véletlenül, de csak véletlenül a magyaroknak nem jár Szlovákiában gáztámogatás, ha meg a szájuk jár, megbüntetik őket. Az Unió nem emelte szavát fel e burkolt kisebbségüldözés ellen. Képzeljék csak el, milyen hörgés lenne Brüsszelben meg Stockholmban magyargyűlölő liberális bagázséknál, ha nálunk mondjuk, bizonyos arcszín után már nem járna önkormányzati segély. Mint ahogy Szlovákiában bizonyos tengerszint alatt nem jár támogatás.

A magyarellenesség tartja bennük a gonosz lelket. Ez az összekötő erő. Nekünk kell összeroppantani és szétrombolni a hazugság és aljasság körénk vont falát, és egyúttal itthon rendet tenni, hogy eltűnjenek a magyarság pénzén, vérén és verejtékén magyargyalázó, idegen érdekeket szolgáló itthoni cinkosok, kisantant bérencek. Nyitva a határ, még a lopott szajrét is elvihetik még, bár utolérjük őket a világ végén is. Vagy ha nem mi, akkor más. A magyarság XXI. századi megmaradásának ez is feltétele, de nem csak ez: itthon lélekszámunk fogyása kedvez ellenségeinknek. Az albánok az ágyban verték meg a szerbeket, Koszovóban már évtizedekkel ezelőtt is 50 másodpercenként született Szerbiának egy újabb ellensége, a románok is így kerekedtek fölénk, tehát népességünk a magyarság, a magyar népelem szaporodása, erősítése minden jövőző nemzeti politika középpontja kell legyen. A család, a gyermek: ez minden nemzet alapja, erre kell a legtöbbet áldoznunk. Nem csoda, ha ellenségeink itthon éppen a családot tették tönkre, verték szét, és a gyermeknevelést adóztatják, az anyát kényszerítik férfimunkára. Nemzetünk aranytartaléka a határon túli magyarság, ahogy legutóbbi műsorunkban jeleztem, legkésőbb 2010. június 4-én délután 16:30-kor az új és remélhetőleg elegendő nemzeti többségű magyar országgyűlésnek ki kell mondania minden magyar ember, minden magyar testvérünk magyar állampolgárságát, éljen bárhol a Kárpát-medencében vagy szerte a Földön. Beszéljen, gondolkozzon, álmodjon, érezzen magyarul, és legfőképpen hivatalosan és nyilvánosan vallja magát magyarnak, vállalja magyarságát, mert magyarnak lenni nemcsak születés, nem gének, nem vérség vagy hovatartozás kérdése, több: küldetés, kockázat, feladat. Isten választott népéhez az tartozhat, aki vállalja magyarságát, aki szint vall és nem csak üzletet lát ebben. A magyarok istene eleget büntette választott népét, amiért engedetlen, hiszékeny, naiv és mindenkit, még aljas, a vendégszeretettel visszaélő ellenségeit is befogadta. Hát ennek a hiszékenységnak vége. Az ujjenyomatos, chip-kártyás, vízjeles XXI. században a nemzet védelme is anti-terrorista biztonsági intézkedéseket követel. Ha a legliberálisabb demokráciákban vízumot, beutazási engedélyt, repülőgépjegyet csak az kaphat, válthat, aki megfelel a legszigorúbb akár biológiai, faji előírásoknak, hát a magyar nemzet része is csak olyan lehet, aki a nemzetvédelmi előírásoknak eleget tesz. A magyarság igazán keleti elemeinek erősítése lelki felfrissülésünket is jelenti. Mennyivel több életerőt, lelki megnyugvást és tettekkészséget, sőt derűt fedezek én is föl délvidéki vagy székelyföldi, kárpátaljai barátaimban. A jég hátán is megélnek, de nekünk nem ott, hanem e paradicsomi Kárpát-medencében kell megélnünk, ami édenkert lesz, ha végre nem engedjük, hogy idegenek üljenek a nyakunkba, egyre nagyobb terhet rakjanak a vállunkra, elvegyék földünket, vizünket, erdőinket, maradék hegyeinket, bányáinkat és kiszorítsanak nagyvárosainkból, a nyomorra, munkanélküliségre, a fiatalok elvándorlására és kihalásra, bűnözésre ítélt vidékeinkre, kisvárosainkba, falvainkba. Métély, bulvár, ösztön, ragály, ezernyi népbetegség, amiről József Attila írt, na és a bennünket igazgató fortélyos félelem ellenére maradunk. Még ha a statisztika szerint a 3 millió nyomorult országává is züllesztette az MSZP-SZDSZ-rezsim hazánkat. Nem rajtunk áll, nem a mi akaratunk, szándékunk kérdése ez, így döntött a magyarok istene. Jogerős ítélet, fellebbezésnek helye nincs.

Péntek este fél 10-kor is lesz Világpanoráma. A téma titok, de annyit elárulhatok, hogy dolgozom a megfejtésén. Köszönöm megtisztelő figyelmüket Törökszentmiklóstól Törökkoppányig, Oroszlánytól Oroszlóig, köszönöm számtalan meghívásukat, igyekszem eleget tenni nekik, nem is hinnők, milyen hatalmas ez a mi hazánk és mennyi igaz ember él benne. Most kérem ellenségeinket, ha nem akarják megtudni a végeredményt, mert majd felvételtől néznék meg a mérközést, halkítsák le készülékeiket. Szóval mi magyarok voltunk, vagyunk és

leszünk, és maradunk. Maradjanak továbbra is az Echón, az Echóval, mert érdemes! Vizszontlátásra pénteken.”

Az Rttv. 3. § (2) bekezdése – a gyűlöletkeltésre alkalmas médiatartalom közzétételének tilalma

A gyűlöletkeltés tilalmát rögzítő, a jogsértés elkövetésének időpontjában hatályos Rttv. 3. § (2) bekezdése szerint:

„A műsorszolgáltató köteles tiszteletben tartani a Magyar Köztársaság alkotmányos rendjét, tevékenysége nem sértheti az emberi jogokat, és nem lehet alkalmas a személyek, nemek, népek, nemzetek, a nemzeti, etnikai, nyelvi és más kisebbségek, továbbá valamely egyház vagy vallási csoport elleni gyűlölet keltésére.”

A 2012. január 1-jén hatályba lépett, Magyarország Alaptörvényének Záró és Vegyes Rendelkezéseinek 2013. április 4. napjától hatályos 19. pont (1) bekezdése szerint „az Alaptörvény rendelkezéseit – a (2)-(5) bekezdésben foglaltak kivételével – a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell”.

Az Alaptörvény IX. cikke deklarálja a véleménynyilvánítás szabadságát:

„(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

(2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.”

A szabad véleménynyilvánításhoz való jog, mint a kommunikációs alapjogok ún. anyajoga szinte korlátozhatatlan, kitüntetett szerepe miatt kevés joggal szemben kell csak engednie.

Az Rttv. 3. § (1) bekezdése alapvetően rögzíti a műsorszolgáltatás szabadságát: **„A Magyar Köztársaságban a műsorszolgáltatás - e törvény keretei között - szabadon gyakorolható, az információk és a vélemények műsorszolgáltatás útján szabadon továbbíthatók, a nyilvános vételre szánt magyarországi és külföldi műsorok szabadon vehetők. A műsorszolgáltató - a törvény keretei között - önállóan határozza meg a műsorszolgáltatás tartalmát, és azért felelősséggel tartozik.”**

A fenti rendelkezések alapján megállapítható, hogy az Rttv. 3. § (1) bekezdése - a jogsértés elkövetésének idején hatályban volt Alkotmány 61. §-ával, valamint az Alaptörvény IX. cikkének fenti idézett rendelkezésével összhangban - elsőként az Rttv. szóhasználata szerint, a műsorszolgáltatás - törvényi keretek közötti - szabadságát, az információk és a vélemények továbbításának szabadságát rögzíti.

Ezt követően ugyanakkor az Rttv. alapvetően szabályozza azokat a követelményeket is, amelyek a műsorszolgáltatás gyakorlásának – ugyancsak alkotmányos jelentőségű – korlátját jelentik. E rendelkezések közé tartozik az Rttv. 3. § (2) bekezdése is, amely tehát a műsorszolgáltatás szabadságának, ezen keresztül pedig a véleménynyilvánítás szabadságának médiajogi határát jelöli ki oly módon, hogy a benne foglalt követelményeknek a médiaszolgáltató tevékenysége során mindvégig teljesülniük kell.

Az Rttv.-beli „gyűlöletkeltés”, valamint a jogsértés elkövetésekor hatályos, a büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvényben (a továbbiakban: **Btk.**) és a 2013. július 1-jétől hatályos, a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvényben (a továbbiakban: **új Btk.**) szereplő „gyűlöltre uszítás” tilalma azonos tényállásokat határoz meg, azaz a vizsgált tartalom megítélése azonos mérce szerint történik. Ugyanakkor, tekintettel a büntetőjog és a közigazgatási jog eltérő dogmatikai rendjére és felelősségi szabályaira, a jogsértés (bűncselekmény) megállapításának feltételei jelentősen eltérnek. A gyűlöletbeszéd büntetőjogi és a közigazgatási jogi tilalma tehát részben párhuzamosan halad, de ez nem jelenti azt, hogy amely tartalom az egyik jogág szerint jogsértő, az a másik szerint is az lesz, és megfordítva: a jogsértés hiánya az egyik jogágban nem jelenti automatikusan a felelősség alóli mentesülést a másik szabályai alapján.

A „gyűlöletkeltés” jogi fogalmának pontos meghatározása elengedhetetlen jelen ügy eldöntéséhez.

Köznyelvi értelemben gyűlöletet az kelt, aki olyan módon teszi közzé véleményét, hogy az másokkal (valamely társadalmi csoporttal, közösséggel) szemben képes az intenzív, elsősorban érzelmi alapú elutasításnál, a pusztá ellenszenvnél vagy kritikánál jóval súlyosabb, negatív vélemény kialakítására, elmélyítésére.

A 30/1992. (V. 26.) számú alkotmánybírósági gyakorlat az indokolás IV. pontjában a Btk. szövegében szereplő „gyűlöletre uszítást” a Btk.-ban szövegszerűen nem szereplő „gyűlöletkeltéssel” azonos értelműnek tekintette.

A határozat indokolása kiemeli, hogy „[a] véleménynyilvánítás és sajtószabadság körében az emberek meghatározott csoportjai elleni gyűlöletkeltés alkotmányos védelemben részesítése feloldhatatlan ellentmondásban lenne az Alkotmányban kifejezésre jutó politikai berendezkedéssel és értékrenddel, a demokratikus jogállamiságra, az emberek egyenlőségére, egyenlő méltóságára, valamint a diszkrimináció tilalmára, a lelkiismereti és vallásszabadságra, a nemzeti, etnikai kisebbségek védelmére, elismerésére vonatkozó alkotmányos tételekkel. Az Alkotmány 2. § (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság demokratikus jogállam. A demokrácia fogalma rendkívül összetett. A vizsgált kérdés szempontjából azonban lényeges, hogy tartalmilag jelenti a különbözőséghez való jogot, a kisebbségek védelmét, az erőszakról és az erőszakkal fenyegetésről, mint a konfliktusmegoldás eszközeiről való lemondást. A gyűlöletkeltés a fenti tartalmi jegyek tagadása, az erőszak érzelmi előkészítése. Visszaélés a véleménynyilvánítás szabadságával, az emberek meghatározott csoportjának, egy kollektívitásnak olyan intoleráns minősítése, amely nem a demokrácia, hanem a diktatúra jellemzője.” (Hasonlóképpen azonosnak tekintette a gyűlöletkeltést és a gyűlöletre uszítást az 1006/B/2001. számú, és a 165/2011. (XII. 20.) számú AB határozat is.)

A gyűlöletkeltés alatt tehát nem valamely kedvezőtlen és sértő vélemény kinyilvánítása, hanem olyan megnyilatkozások, „lázongó kifakadások értendők, amelyek alkalmasak arra, hogy az emberek nagyobb tömegében a szenvedélyeket oly magas fokra lobbantsák, amelyből gyűlölet keletkeznén, a társadalmi rend és béke megzavarására vezethet”. Azaz, a gyűlöletkeltés megvalósulása nem „absztrakt” módon vizsgálendő; azáltal, hogy a törvény tiltja a szélsőségesen erős ellenszenv, azaz a gyűlölet másokban való felkeltését, annak a lehetőségét zárja ki, hogy az ily módon megtámadott közösségek tényleges (fizikai, pszichés stb.) sérelmének veszélye előállhasson.

Az imént hivatkozott AB határozat az „uszítás” értelmezésekor jóváhagyólag idézte az „izgatás”-ra vonatkozó korábbi királyi curiai gyakorlatot. Azaz, a jogalkalmazás szempontjából nem csak a gyűlöletkeltés és a gyűlöletre uszítás, hanem ezek mellett a gyűlöletre izgatás is azonos értelműnek tekinthető. Ezt elfogadva tehát, az „uszítás” és az „izgatás” jogi jelentésének azonosítása elvezet a „gyűlöletkeltés” mércéjének megállapításához is.

A Magyar Nyelv Értelmező Szótára szerint a gyűlölet az egyik legszélsőségesebb negatív, nagyfokú ellenséges indulat. Aki pedig uszít, az valamely személy, csoport, szervezet, intézkedés ellen ellenséges magatartásra, ellenséges, kárt okozó tevékenységre biztat, ingerel, lázít.

A királyi Curia a 20. század elején több döntésében is meghatározta az izgatás fogalmát, eszerint: „A törvény eme kifejezése alatt: »izgat« nem valamely kedvezőtlen és sértő véleménynek nyilvánítása, hanem olyan lázongó kifakadások értendők, amelyek alkalmasak arra, hogy az emberek nagyobb tömegében a szenvedélyeket oly magas fokra lobbantsák, amelyből gyűlölet keletkeznén, a társadalmi rend és béke megzavarására vezethet. (...) Nem izgatás tehát a bírálat, helytelenítés, kifogásolás, sőt még a sértő nyilatkozat sem; izgatásról csak akkor van szó, midőn a kifejezések, megjegyzések stb. nem az értelemhez szólnak, hanem az érzelmi világra akarnak hatni, s szenvedélyek, ellenséges indulatok felkeltésére alkalmasak.

Az izgatás fogalmát illetően egyébként teljesen közömbös, hogy az állított tények valóak-e vagy sem; a lényeges az, hogy bár való vagy valótlan adatoknak csoportosítása a gyűlölet felkeltésére alkalmas legyen (...).

A vizsgált tartalom tehát (a Curia Csemegi-kódexre épülő gyakorlata szerint) „gyűlöltre izgat”, (a Btk. szempontjából) „gyűlöltre uszít”, és (az Rttv. szempontjából) „gyűlöletet kelt” akkor, ha a közlő véleménye alkalmas az adott közösséggel szembeni gyűlölet – nagyfokú ellenséges indulat – felkeltésére.

A Btk. a „közösség elleni izgatás” bűncselekményt a „közrend elleni bűncselekmények”, azon belül a „köznyugalom elleni bűncselekmények” között, az új Btk. pedig a „közösség elleni uszítás” bűncselekményt a „köznyugalom elleni bűncselekmények” között helyezte el. A védett jogi tárgy ezek esetében tehát a közrend (köznyugalom), illetve azon keresztül az izgatás által veszélybe kerülő egyéni jogok (emberi méltóság, élet, testi épség). Ezzel szemben a médiaszabályozás nem a közrendet, illetve a sértett közösség tagjainak egyéni jogait védi, hanem elsősorban a demokratikus nyilvánosságot, valamint azon keresztül a megtámadott közösségeket.

A demokratikus nyilvánosság keretei közé sok olyan vélemény is belefér, amely sokak számára nem elfogadható, vagyis a vélemény- és sajtószabadság kiterjed a sértő, akár szélsőséges álláspontok közzétételének lehetőségére is.

Ízlés vagy egyéni sérelemérzet alapján alapjog korlátozására nincs lehetőség. A szélsőséges vagy sértő véleményekkel szembeni tolerancia a demokratikus vita hatékonyabbá tételében segédkezhet. A sajtószabadság korlátozásának nem lehet indoka a szélsőséges vélemények elutasítása, hanem csak más, a sajtószabadsággal szembeni védelemre is érdemes alapvető jog vagy alkotmányos érték (Alaptörvény, I. cikk (3) bekezdés) megóvásának szándéka vezethet a jogsértés megállapítására. A szólás- vagy sajtószabadság gyakorlása nem teszi megengedetté a gyűlöletkeltő vélemények közzétételét, azaz a védelem ezen álláspontokra nem terjed ki, ezek a vélemények alkotmányos módon kizárhatók a demokratikus nyilvánosságból.

A Médiatanács a műsorszám részletes vizsgálata alapján megállapította, hogy az összeállításban elhangzott, a korábbiakban szó szerint idézett és kiemelt (az ukrán, a szlovák, a román és a szerb nemzettel, valamint Izraellel szemben tett) műsorvezetői megnyilvánulások nem voltak alkalmasak a felsorolt nemzetek iránti gyűlölet keltésére.

A gyűlöletkeltés az adott közösség(ek) ellen irányuló ellenszenv, utálat szélsőséges, erőteljes kifejezése, amely alkalmas arra, hogy másokban is ilyen érzelmeket keltsen, azaz rendkívül súlyos magatartás. A Médiatanács megállapította, hogy ilyen hatást a műsorszám tartalma - sem a kiemelt mondatok, sem a szerkesztői jegyzet egészének hangvétele, felépítése - a nézőből nem válthatott ki.

A Médiatanács emellett utal arra, hogy a sajtószabadság védi a felháborító, bántó médiatartalmakat is, tehát önmagában egy adott médiatartalom efféle jellege még nem alapozza meg a jogsértés megállapítását.

A műsorvezető Ukrajnával, Szerbiával, Romániával, Szlovákiával és Izraellel kapcsolatos kijelentései gúnyosak, dehonestálóak, az érintett nemzetek tagjai számára sérelmesek lehettek, azonban nem voltak alkalmasak mások ellenséges indulatainak, gyűlöletének felkeltésére. A közösség tagjaiban potenciálisan kialakuló egyéni sérelemérzeten túl az elhangzottak nem voltak alkalmasak arra, hogy a kinyilvánított vélemény befogadóiban azt a gyűlöletet előidézze, amelynek kialakulása utóbb a közösséggel szembeni jogsértésben nyilvánulhat meg. A szerkesztői jegyzetben szereplő megnyilatkozások nem voltak olyan súlyosak, amelyek elérték volna a gyűlöletkeltés szintjét.

A Médiatanács a fentiek alapján a Médiaszolgáltató Echo TV elnevezésű médiaszolgáltatása által 2010. január 4-én 21 óra 30 perctől sugárzott „Világ-panoráma” című műsorszám

vonatkozásában – az Rttv. 3. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés vélelmezett megsértése tárgyában - megindított eljárás során jogsértést nem tárt fel, ezért a Ket. 31. § (1) bekezdés j) pontja alapján az eljárást megszüntette.

A Ket. 31. § (1) bekezdése szerint „a hatóság az eljárást megszünteti, ha
(...)
j) a hivatalbóli eljárás jogsértést nem tárt fel.”

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ket. 72. § (2) bekezdésében, továbbá az Mttv. 163. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezéseken alapul. A jogorvoslat elbírálásának határidejét az Mttv. 164. § (1) bekezdése határozza meg.

Az eljárás során a Ket. 153. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés szerinti eljárási költség nem merült fel.

Budapest, 2013. július 24.

a Médiatanács nevében

dr. Auer János
soros elnöki tisztséget ellátó tag

Dr. Koltay András
hitelesítő tag

Kapják:

1. üzleti titok

